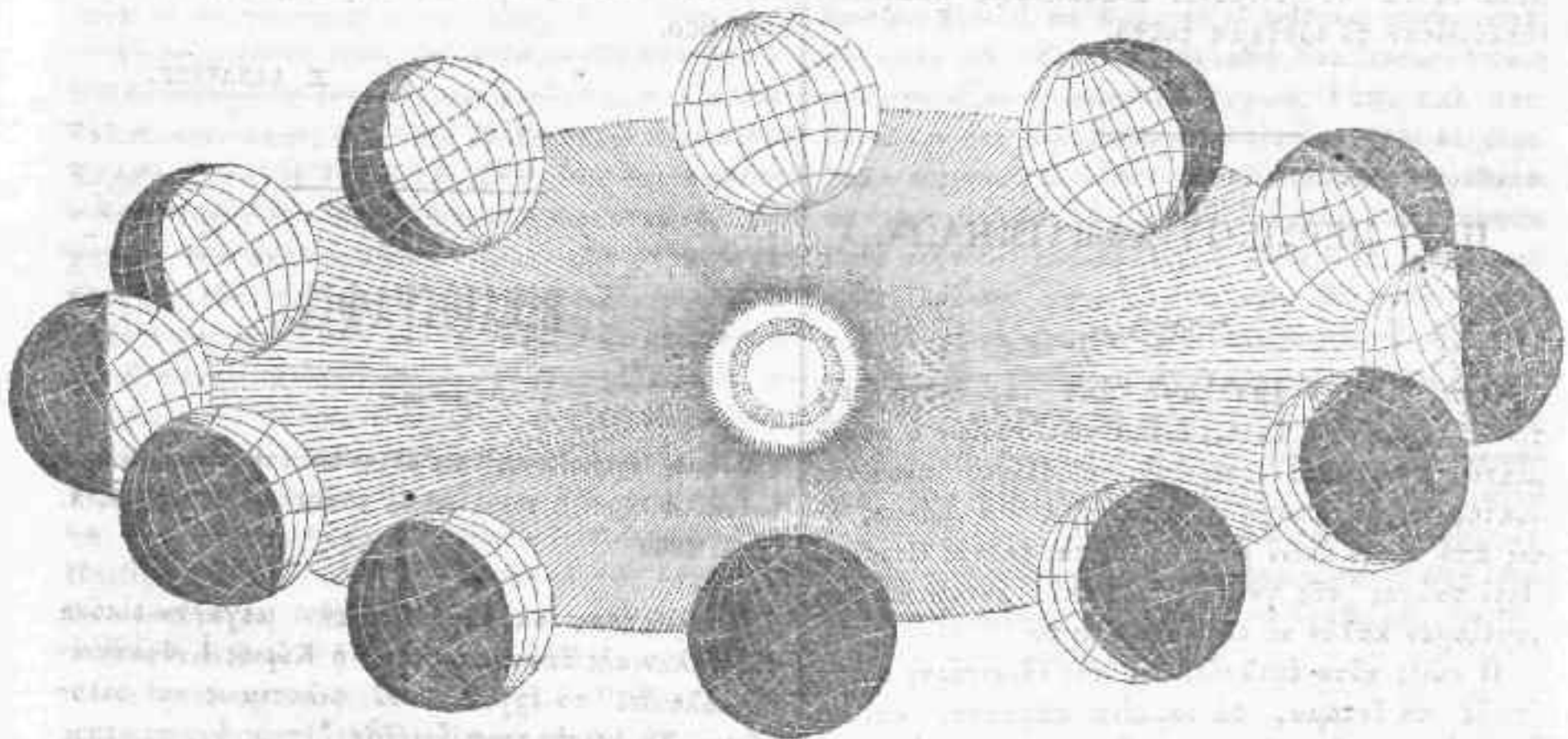

Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἐξογράφει τοὺς κατοίκους τῆς Σπάρτης οὕτως· «Οἱ Σπαρτιάται διαφέρουσι κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὰ ἥθη ἀπὸ τῶν γειτόνων τῶν Ἀρκάδων. Ἐνθ' οὗτοι φέρουσι πῆραν καὶ ῥάβδον ποιμενικὴν, καὶ διάγουσι βίον ὅλως ποιμένιον, οἱ τῆς Σπάρτης ἐξ ἐναντίας εἰσὶ φιλοπόλεμοι, ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα ζωηρὸν καὶ ταραχώδη, καὶ ἐρεθίζονται εὐκολώτατα. Ὁ Κ. Πουαζίλ ὁμιλεῖ περὶ τῆς μακρᾶς ξανθῆς κόμης τῶν Σπαρτιατῶν, τοῦ

μεγαλοπρεποῦς ἥθους, τοῦ σεμνοπρεποῦς ἀναστήματος, τῆς κομψότητος τῆς μορφῆς καὶ τῆς ζωηρότητος τῶν μεγάλων, κυανῶν καὶ μακροβλεφάρων ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Οἱ Σπαρτιάται, μεταξύ τῶν ἑσπείων εὐρίσκονται καὶ τινες ξανθοί, εἰσὶν ὑψηλοῦ ἀναστήματος· οἱ ἀνδρικοὶ δὲ καὶ κυνονικοὶ αὐτῶν χαρακτῆρες διατήρησαν τύπον τινὰ τῶν Δωριέων τῆς ἀρχαίας Σπάρτης.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Κίνησις τῆς γῆς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

—οοο—

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ τὴν θέσιν τῆς γῆς πρὸς τὸν ἥλιον ἐν τῇ διαστάσει ἐνός ἔτους. Αἱ δώδεκα σφαῖραι παριστάνουσι τοὺς δώδεκα μῆνας. Ἡ πρὸς ἀριστερὰ ὑπὸ τὴν ἐξωτάτην τεθειμένη, κεῖται ἀντὶ τοῦ Ἰανουαρίου, ἡ μετ' αὐτὴν, πρὸς δεξιὰ, ἀντὶ τοῦ Φεβρουαρίου· οὕτως δὲ μετροῦντες, ἐκ δεξιῶν πάντοτε, καὶ ἀναβαίνοντες εὐρίσκομεν ὅτι ἐκάστη σφαῖρα παριστᾷ κατὰ σειράν τὸν ἐπόμενον μῆνα, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὴν προμνησθεῖσαν ἐξωτάτην, παριστάνουσαν τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ ἔτους.

Ἰδοὺ, κατὰ Ἀραγῶ, τὸ ἱστορικὸν τῆς περὶ τὸν ἥλιον κινήσεως τῆς γῆς.

Ὁ Σάμιος Ἀρίσταρχος, ὅστις ἤκμαζε περὶ τὸ 180 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, εἶπε πρῶτος ὅτι ἡ γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον· δι' ὃ καὶ κατηγορήθη ὡς ἀσεβεῖς.

Ὁ γνωστὸς ορεάντης Κλεάνθης, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐζη περὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἠσχολήθη πρῶτος, κατὰ Πλούταρχον, νὰ ἐξηγήσῃ τὰ μετεωρολογικὰ

φαινόμενα διὰ τῆς περὶ τὸν ἥλιον κινήσεως τῆς γῆς καὶ τῆς περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα στροφῆς αὐτῆς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐξηγήσις, προστιθεσὶν ὁ Πλούταρχος, ἦτο ὅλως καινοφανὴς καὶ ἐναντία τῶν παραδεδογμένων, πολλοὶ φιλόσοφοι πρότειναν νὰ ἐγκλησθῇ καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἀσεβείᾳ.

Τὸ πλανητικὸν σύστημα, ὅπως περιεγράφη ὑπὸ Πτολεμαίου, παριστᾷ τὴν γῆν ὡς κέντρον τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν. Περὶ αὐτὴν κινουνται οἱ ἐπτὰ πλὴν τῶν ἀρχαίων κληθέντες πλανῆται, ἦτοι ἡ Σελήνη, ὁ Ἑρμῆς, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἥλιος, ὁ Ἄρης, ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος.

Εἰ καὶ ἐθαώρησαν τὴν γῆν οἱ ἀρχαῖοι ὡς κέντρον τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν καὶ τὴν σφαῖραν ἡμῶν ἀκίνητον, παρεδέχθησαν ὅμως καὶ τινὰ ἑλλειψιν σχέσεως μεταξύ τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν καὶ τῆς φαινομένης τοῦ ἡλίου· ἀλλὰ δὲν κτεώρθωσαν καὶ νὰ ἐννοήσωσι τὴν ἀνεξήγητον περιπλοκὴν τοῦ συστήματος τοῦ παντός. Κατὰ τὴν δεκάτην ἑστέτην ἑκατονταετηρίδα ὁ Πρῶτος Κοπέρνικος ἠθέλησε νὰ λύσῃ ὅλας τὰς δυσκολίας ἀναδραμῶν εἰς τὰς ιδέας Φιλολάου, τοῦ πάλαι πυθαγορείου φιλοσόφου, ἀξιῶσαντος ὅτι ἡ γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον, καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι τῶνόντι ἡ γῆ κινεῖται ἑλκουσα καὶ τὴν σελήνην ὡς δορυφόρον.